

Tuhleta věta mi teď nedávno vytanula na mysl. Spadá do doby, kdy jsme se přestěhovali na naši současnou adresu a nedlouho poté se přistěhovala i sousedka Danuška. Tehdy v majetku minilabradorky Denisky, řečené Dinda. Netrvalo to dlouho a přes psy jsme se obě rodiny skámošily a Murphy s Dindou byli taky partáci. Vždycky jsem chtěla mít dva psy a tak, když to šlo, půjčovala jsem si občas Dindu na venčení, když jsme vyrazili s Márfíkem do polí. Aby nás bylo víc a nebáli jsme se vlka nic :D.

Po nějakém čase se u Danušky občas začala objevovat skoťanda. Černá fešanda, skoťák jak má být. Patřila Danušky ségře, která žije v Německu. A tak bylo na Algu, jak se skoťanda jmenovala, hovořeno germánsky. Pro mě z nepochopitelných důvodů, zvláště když její panička němčinu moc neovládala ☹ . Ale tak každej to má nějak. Každopádně ji občas Danuška hlídávala a tak..... jasně, Alga rozšířila naše řady černoprdelníků. Proč černoprdelníků?? No páč Dinda - to jsem nenapsala, byla taky takovej uhlík, jako byl Murphy. A když přibyla Alga, byla to dokonoalá černá trojka. Jen jim to Dinda vejškově bourala, páč měla krapet vyšší podvozek než ti dva, a taky kožíšek měla kratkej. Nicméně tihle tři utvořili super trio do mariáše a já tak měla svou minismečku. Což bývalo fajn. Pokud.....

Pokud nenastal den, kdy si jak jeden, tak druhý, i třetí shodně řekli, že na to dneska pečou a s nějakým tím posloucháním se nebudou prostě zalamovat. Jinak na pohodu fungující trojka, která mohla chodit navolno a nebyl problém, se změnila v mou černou můru ☹ ☹ . Zvláště, když jsem to podpořila třeba tím, že jsem do hry přidala ještě čtvrtýho do spolku. Prostředního synovce. Tehdy ve věku kdy je rád, že chodí krokem opilého námořníka, nicméně i přes to, je to značně rychlý a špatně odchytilný stvoření. To pak máte o zábavu postaráno, zvláště když se rozeběhnou fšící do všech čtyřech světových stran a nebo..... když si ten dvounohej, a ze smečky nejmladší, vzpomene, že se mu chce čůrat. A vzpomene s na poslední chvíli. A protože je zima, je oblečen asi do třístapadesáti vrstev oblečení. Miniaturního oblečení s miniaturními zipama a knoflíkama!!! Hele fakt sado-maso.

Už jen se snažit co nejrychleji toho prďolu odsvlíknout, aby se mohl "vyvenčit" . A do toho si Murphy vzpomene, že "Jo táámdle někde byl ten kus jídla nějakýho dobrýho!" a vydá se tím směrem. Aby v tom nezůstal sám, uvědomí si Dinda, že "Vlastně tudle v tom křoví, tam bylo to houno, ne? A ešivá vono tam je porád?" a rozejde se na druhou stranu. A do třetice všeho dobrýho a zlýho? Tak to Alga zblejskne v dálce kočku a ta se teda nerozejde, kdepak, ta se rovnou pochopitelně rozeběhne. Tryskem. A vy lomcujete zaseklým zipem od overalu, škvrně

Márfy pocem, Deniso zpátky, Alga KOMM!

volá, že už se počůrá a vy řvete na celej sídlák jak prokopnutý, že:

“Máaaaaaaaaaaaaaaaaaarfy pocem, dělej!!!! Deniso okamžitě zpátky, slyšíš??? Algaaa KOMM, HEEERGOOOOOOOOOOOOOT!!!!”

A protože ani jeden z těch tří zmetků pekelných není v dosahu, vypadáte fakt jako magor. Navíc magor dětem nebezpečnej, páč furt lomcujete s tím dítětem, jak vám nejde rozepnout ten zip. ☐☐☐ Já se divím, že jsem to čůrání tomu prckovi tehdy tím lomcováním na věky nezarazila a nebo to z něj naopak nevytřepala. Ale ustál to s čistým štítem a já si pak šla, celá vopocená z toho lomcování a taky vzteky, podat ty tři smetáky neposlušný. Teda vlastně dva, páč Murphy s Algou díky těm chlupům jako smetáci i vypadali ☐.

Tak nezabili byste je? ☐ No naštěstí ne, páč jinak to byli broučci zlatý.